

deværende folketingssamling, vil de af Det Ethiske Råd anførte aspekter imidlertid indgå.

I øvrigt bemærkes, at Sundhedsstyrelsen har oplyst, at så vidt styrelsen er orienteret, har den i en artikel i BT omhandlede person ikke været accepteret som sæddonor i Cryos.

Spm. nr. S 471

Til socialministeren (3/11 03) af:

Tove Videbæk (KD):

»Overvejer ministeren at indføre nye retningslinjer eller på anden vis præcisere over for landets kommuner, at de i henhold til servicelovens § 71 har pligt til at hjælpe ældre borgere med indkøb af dagligvarer fra købmand, herunder også at betale for udbringning af bestilte varer?«

Begrundelse

En række kommuner vægrer sig tilsyneladende ved at betale for udbringning af varer til ældre borgere, der skønnes at have behov herfor.

Således kan DR/Radio Midt og Vest den 17. oktober 2003 fortælle, at der er stor forskel mellem kommunerne på den hjælp, ældre får til køb af dagligvarer. Af indslaget fremgår det blandt andet, at for eksempel Hvorslev Kommune ikke hidtil har betalt for udbringning af varer til kommunens ældre.

Svar (12/11 03)

Socialministeren (Henriette Kjær):

Det er altid forstemmende, når der kommer oplysninger frem om, at en eller flere kommuner tilsyneladende ikke lever op til de forpligtelser, de har efter lovgivningen – uanset om grunden er ukendskab til loven eller et bevidst forsøg på at omgå reglerne fra kommunernes side.

Det er dog heldigvis mit klare indtryk, at det hører til sjældenhederne, at kommunerne ikke lever op til deres forpligtelser, fx på området for personlig og praktisk hjælp. Jeg er også sikker på, at stort set alle landets kommuner ved, at servicelovens forpligtelse til at yde hjælp til

nødvendig praktiske hjælp blandt andet indebærer en forpligtelse til at yde hjælp til indkøb til de borgere, der ikke selv kan få købt ind.

Lige netop spørgsmålet om, hvilken forpligtelse kommunerne har i forbindelse med indkøb, er faktisk blevet behandlet i en principiel sag af Den Sociale Ankestyrelse. Ankestyrelsen traf i november 2000 en afgørelse, der blandt andet slog fast, at kommunerne har en pligt til at lade hjælp til indkøb og udbringning af varer være en del af serviceniveauet for den praktiske hjælp. Ankestyrelsens afgørelse slog også fast, at der ikke må opkræves egenbetaling for udbringningen, hvis hjælpen til indkøb gives som varig hjælp.

På baggrund af denne afgørelse gav Kommunernes Landsforening i juni måned 2002 en orientering til alle landets kommuner, hvor Ankestyrelsens afgørelse blev præsenteret, og kommunernes forpligtelse på indkøbsområdet blev pointeret.

Jeg vurderer på denne baggrund ikke, at der fra centralt hold er behov for generelle tiltag, for at indskærpe de kommunale myndigheders forpligtelser på indkøbsområdet. I konkrete tilfælde, hvor der måtte være mistanke om, at praksis i en enkelt kommune ikke er i overensstemmelse med lovgivningens krav, er der naturligvis altid mulighed for at indbringe spørgsmålet for tilsynsrådet, hvis opgave det er at vurdere sådanne sager.

Jeg har ikke haft lejlighed til at høre den radioudsendelse på DR/Radio Midt og Vest, der refereres til i begrundelsen for det aktuelle spørgsmål. På baggrund af den skriftlige nyhedsbulletin, der fulgte op på indslaget, har jeg dog valgt at sende en kopi af dette svar til Hvorslev Kommune, der hermed er gjort opmærksom på forpligtelsen til at tilbyde hjælp til indkøb efter servicelovens § 71.

Bilag vedlagt:

Kopi af den sociale meddelelse om Den Sociale Ankestyrelsens afgørelse, udsendt den 15. februar 2001 (SM C-16-01). (Ikke optrykt her).

Kopi af Kommunernes Landsforenings brev til kommunerne af 27. juni 2001. (Ikke optrykt her).